Mizah

— Niçin bekliyorsunuz?
— Bayramda el, etek öpüp bir yağlı kuyruk ele geçirmek için!

KONSAR

Hacı ağa, «asrilik» olsun diye alafranga konsere gitmişti. Şehirli ahbaplarının yanında küçük düşmemek için dişini sıktı, sıktı, sonra patladı: Yanındakinin kulağına eğilerek sordu:

— Şu adam bacaklarının arasına aldığı koca kemanı destere ile ikiye böldükten sonra konsar bitecek, değil mi?

ESKİLERE...

Evin küçük kızı kendisine bir erkek kardeş gelmesine memnun olmamıştı. Bunu gören misafir sordu:

— Peki, annenle babana niçin söylemiyorsun, bu oğlanı verip, sana bir kız kardeş alsınlar?

Kız, çok bilmiş bir halle gülümsedi:

— Olmaz ki.

— Neden?

— Çünkü daha eskimedi. Topu topu dört gündenberi kullanıyoruz.

MARİFETLİ

— Zavallı öyle fena bir kadına düşmüş ki! Karısı her gün ensesinde boza pişiriyormuş.

— Ona da şükretsin, birader. Ya bizimki! Hiç bir şey pişirmesini bilmez!

TAVSİYE

Doktor hastalarından birine tavsiyelerde bulunuyordu:

— Derin nefes mikropları öldürür.

Hasta iki elini yanına açarak izharı aciz eyledi:

— Peki ama, doktor bey, mikropları derin nefes almaya nasıl mecbur edebilirim?

NEFRET

Arkadaşını gördüğü zaman hemen yanına koştu:

— Hani dün bana bir sigara vermiştin. Ondan varsa bir tane daha versene..

— Ya? Pek mi hoşuna gitti?

— Bilâkis. Sigarayı bırakmaya karar verdim de...

ANLAYANA!

SEFERBERLİK

İlk okul çağındaki çocukların miktarını anlamak için bir sayım yapılmağa başlandı.

Biz, ilgililerin yerinde olsak, kanunî bir mecburiyet mevcut değilse böyle bir sayıma lüzum görmezdik. Çünkü okula gidenlerle gitmiyenler arasında bir mukayese yapmaya kalkacak vatandaşların yüreğini ne diye «cızzz!» diye cızlatalım?

BATI ALMANYA VE BİZ

Ruhi isminde bir vatandaşımız, 800 bin lira sarfederek batı Almanyada bir hastane yaptırmak için teşebbüse geçmiş, temel atma törenine de şehrimizin sağlık müdürü sevimli Faik Yargıcıyı davet etmiş.

Tebarekâllah! Gördünüz mü işi? Biz, kendi hastane işlerimizi hallettik, bütün hastalarımıza yatacak yataklar bulduk da şimdi Almanyayı, Almanları düşünmeğe kalktık!

Yaşasın şu hayırhah vatandaşımız! Kendi vatanında, sanatoryomlara giremiyen ve kaldırımlar üzerinde yatan veremliler de, Alman fakirleri ve veremlileri namına kendisine dua ederler inşallah!

İDDİA

Geçenlerde, Anadoluhisarındaki C.H.P. kongresinde Mustafa Başaran adlı bir partili, Haşmet Orbayın kahvede tavla oynadığını iddia etmişti. Adliye, bu adamı, söylediğini ispata çağırınca, tevil yollarına saptı ve tevkif edildi. Şimdi de annesi, oğlunun deli olduğunu ve muhtelif raporları bulunduğunu iddia ediyormuş.

Şimdi bu adamın deli olduğu tahakkuk ederse, neye yanarsınız? Hakkında takibat yapılamıyacağına göre Adliyeyi işgaline mi, ortaya mideyi bulandıracak bir iddia attığına mı, yoksa C.H.P. âzasından bulunduğuna mı?

AMERİKA

Başbakan yardımcısı Nihat Erim:

— İstikbalde Türkiye, küçük bir Amerika olacak!

Demişti. Biz, üstadın yanıldığı kanaatindeyiz Baksanıza, Ulaştırma Bakanı Kemal Satır, İstanbula gelmiş, liman mütehassısımız Mr. Holmes ve deniz mütehassısı Mr. Myron Black'la görüşmüş.

Sayın Bakanımızın, küçük Amerika olmak için istikbali bile beklemediği aşikâr değil mi ?

FİRAR SONRASI

Üç münevverce genç, Edirnede sınıra kadem basmışlar. Açılsın tahmin ve tefsir kapıları! Sol temayüllü imişler de, çocuklarını severlerken şöyle demişler de... Yazılsın sütun sütun mesnetsiz yazılar!

Bu arada, İstanbulluların çok iyi tanıdıkları, nüktedan idare adamlarımızdan Edirne Valisi Fazlı Güleç'in beyanatı ömür doğrusu. Üstad, tahkikat yaptırmış, bu gençlerin hududu geçtiğini öğrenmiş!

Yaşasın, var olsun, berhudar olsun ama, bu gençlerin hududu aştığını nereden öğrenmiş? Demek oluyor ki: tahkikat yaptırdığı kimselerden her hangi biri, bu gençleri kaçarken görmüş.

Hay Allah! Bu gören zat, «kaçtı!» diyeceği yerde akıl etseydi de onları keşke yakalasaydı ve şimdi «tuttum!» diye bağırsaydı, daha müsbet bir iş yapmış olmaz mıydı acaba?

ALLAH, ALLAH!

İçkili Mahaller Cemiyeti üyeleri bir toplantı yapmışlar, şehrin asayişini bozan ve içkili yerlere musallat olan sabıkalılar hakkında bazı kararlar almışlar. Bu arada şöyle bir madde de var: «Polisin bilmediği sabıkalıların barındıkları gizli yerleri tesbit etmek ve ilgili makamlara bildirmek.»

Süphanallah! Polisin bilmediği sabıkalıları İçkili Mahaller Cemiyeti üyeleri nasıl bilirler? Yoksa, kendilerine borç takanları mı sabıkalı diye ihbar edecekler?!

Mizah

Çok sevgili ve sayın okuyucularının mübarek Kurban bayramlarını tebrik eder, kedersiz, neşeli günler geçirmelerini candan diler.

PERİ

Satılmakta olan son sayısı bir sanat ve güzellik harikasıdır. Mutlaka bir tane alınız!

Çok Acele Satılık Ucuz Arsa

Üsküdarla Kuzguncuk arasında fevkalâde manzaralı, lebi deryada, içinde yetişmiş meyva ağaçları bulunan geniş bir yalı arsası acele satılıktır. İzahat almak istiyenlerin 20715 numaralı telefona müracaat etmeleri.

Cilt: 7 — Sayı: 169 FIATI 25 KURUŞ 30 Eylûl 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞKÖŞEDEN

Atoma Dair

MERHUM Hoca Nasrettin Efendi Hazretlerimiz, bir gün genç bir talebesiyle sohbet ediyormuş. Aksilik bu ya, genç talebe, sesli bir kabahat yapmış. Tabiî dehşetli mahcup olmuş ve Hocanın da bu kabahati anlamamasını arzu etiğinden başlamış ayni ahenkle mırıldanmağa.

Hoca gülümsemiş, gülümsemiş:

— Efendi oğlum, demiş, sesini benzettin ama, kokusunu ne yapalım ?

Mister Truman, telâşlı bir beyanat verdi: Sovyetler, atom bombasını buldular. İngiltere hükûmeti, hemen ayni saatte Rusların atomu bulduklarına dair bir tebliğ neşretti.

Dünya ajansları, gazeteleri bu çok mühim haber hakkında çarşaf çarşaf tahminler, tefsirler yapmaktalar. Temenni edelim ki; Rusların bu keşfi, dünya yüzünde bir muvazene âmili olsun. Tıpkı zehirli gazda olduğu gibi nasıl her hangi bir memleket bu korkunç maddeyi kullanmıyorsa atom hakkında da böyle bir anlaşmaya varılsın ve zaten dünyaya pek pamuk ipliğiyle bağlı olan ömürlerimiz, bir de böyle muazzam bir keşif yüzünden büsbütün tehlikeye girmesin.

İnşallah Nasrettin Hocanın başına geldiği gibi bu müthiş silâhın acı kokusunu insanlık duymaz, onun meşhur nüktesini yarı yarıya tekrarlamaktan zevk hattâ memnuniyet duyar:

— Aferin oğlum, sesini tıpatıp benzettin!

MİZAHÇI

Burnu biraz daha büyüdü !

Zurnada Perevş:

İnkılâp Namına

Ertuğrul Şevket

Onu, Orman Çiftliğine ilk ağacın dikildiği, kıraç toprakların yüzüne asfalt pudralar sürülmeğe başladığı günlerde tanımıştım: Bir idealist tavriyle konuşuyor, gönüllü bir inkılâpçı olarak tanımıyor, Mustafa Kemalin ayak bastığı yerleri kutsileştiriyor, her yerde, her tarafta göze çarpıyor, her hangi bir âyeti dil pelesengi etmiş meczup dervişler gibi:

— İnkılâp, inkılâp!

Diye çırpınıp duruyordu.

Din ve dünya işleri birbirinden mi ayrıldı? Lâiklik prensipi mi kabul edildi?. Gençliğin önünde giden oydu:

«Kâbe Arabın olsun, bize Çankaya yeter»

Diye bağıranların en tiz, en dik sesi, onun hançeresinden çıkıyordu.

Şapkayı ilk defa onun giydiği, birden fazla kadınla evlenme kanununun kabulü sırasında ilk defa onun el kaldırdığı, hilâfetin ilgasında birinci derecede rol oynadığı rivayet olunuyordu. Hususî notlarını bile Lâtin harfleriyle tutuyor. Osmanlıca ile yazılmış bütün kitaplarını yaktığı söyleniyordu.

Dil davasının ön plânında o vardı: «Hiddetli» kelimesini bile Türk diline uygun bulmuyor, geniş halk kitlesinin bunu, bu kelimeyi anlamıyacağını ileri sürüyor, ortaya yepyeni, hepimizin kulağını tırmalayan bir kelime atacak kadar ileri gidiyordu: «Kakıgan!»

SAYIN VALİMİZİN AYRILMASI İSTANBULLULARI MAHZUN ETTİ

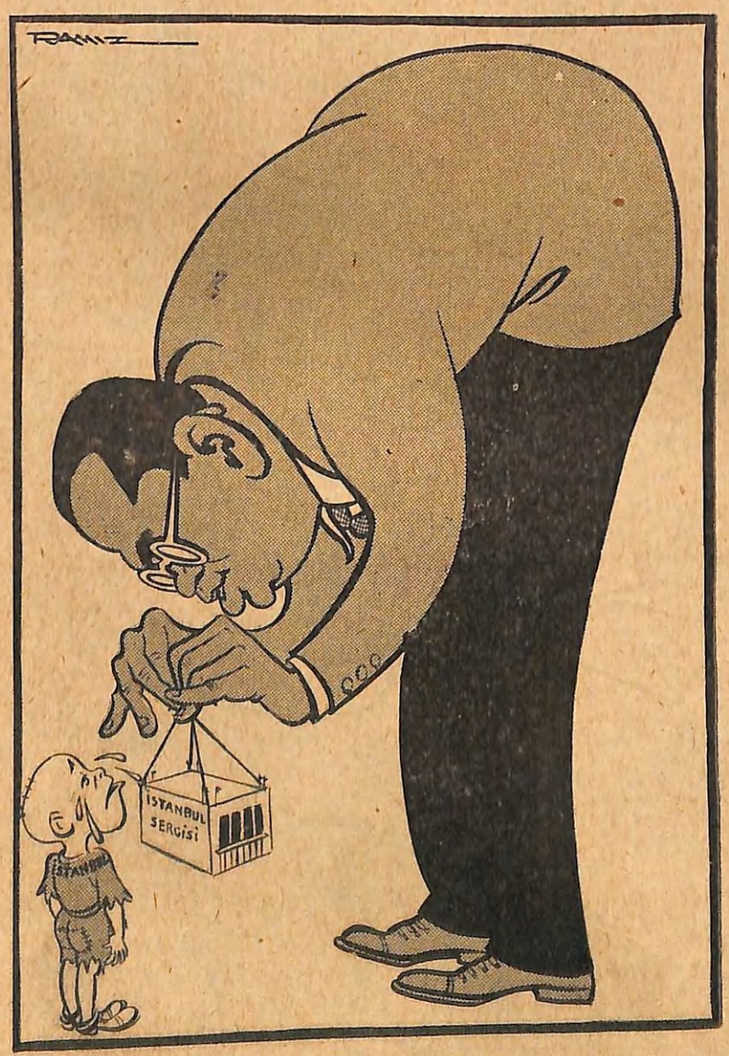

— Gidiyorum diye ağlama, bak sana oyalanasın diye bayram oyuncağı bırakıyorum !

BİR ÇOK GAZETELERİN YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ SERGİ KOMİTESİNE ALINDI

— Sergimiz o kadar güzel ki, matbuat bile ağzını açıp tenkit edemiyor !

Bütün bu taşkınlıklara, coşkunluklara, kabına sığamamaklara rağmen, onu, yine herkes seviyor, takdir ediyor: «İnkılâp âşıkı, inkılâp sevdalısı, inkılâp fedaisi» diye hoş görüyordu. Devletçiliğe aykırı lâf edenlerin dilini koparmaya kalkıyor, inkılâpçılığa muarız olması ihtimali bulunanları «kara liste» sine geçirdiğini söylüyor:

— Bir gün haklarından geleceğim!

Diye, hiddetli, şiddetli hususî demeçlerde bulunuyordu.

Mustafa Kemal, daha yeni ölmüştü. Bir gün bir gazetenin birinci sahifesinde bir ilân gözüme ilişti: Bu lâik, bu inkılâpçı zat, «ihvan-ı dini» kendisine mensup birinin ruhuna ithaf edilen bir mevlûde çağırıyordu. Halbuki, Mustafa Kemalin sağlığında ölüsünü unutmuş görünüyor, mevlût okutmak şöyle dursun, şimdi elâlemi davet ettiği camiin önünden bile geçmiyordu.

O gündenberi sanki o emir vermiş, ondan cesaret almışlar gibi birer tarafa sinmiş olan kara koyu softalar, yobazlar, din bezirgânları birdenbire ortaya fırladılar: Kimi şer-i şeriften bahsediyor, kimi sakalını sünnet-i seniye üzerine kestiriyor, kimi birinci sahifesini arapça âyetler süsliyen mecmualar çıkarıyor, kimi Arap harfli levhalar satıyor...

— Bu cuma, namazı nerde kıldınız?

— Neee? «Peygamberin başından son nikâh geçerken oynadı» mı, demiş? Vay dinsiz, imansız kaltaban vay! Vay, zındık vay!

O gün bu gündür, inkılâpçılara da bir şeyler oldu, ortadan silindiler.

Gazeteler, faaliyette. Hacca gidenlerin resimleriyle dolu ama, kaçının karaborsacı, kaçının et fiyatlarının artmasında rolü olduğunu bildirmiyorlar..

Yalnız bu kadar mı? Üç gazete, muharrirlerini hacca göndermiş: Bir tanesi muharririnin ehramlı bir resmini basıyor, ötekisi müjde veriyor: «Muharririmiz yalnız gördüklerini yazmakla kalmıyacak, din-i mübinin temiz kaynaklarından içecek, hacı olacak.» diye..

İnşallah, yakında sırra kadem basan inkılâp muharrileri yerine bu hacı muharrirlerin kalemlerinden çıkmış «Asri Mızraklı ilm ü Haller»i de tefrikaya başlarlar!

Tek keramet

Sükûnet Andı

Sadâret bürcünün hurşîdi, ilmin mâh-ı lebrîzi,
Seyâhat kasdedip bozmuş üç aydan sonra perhîzi:

Çihâr aktârı devretmiş, vurup geh na'le geh mîha;
Çıkıp pes perdeden ilkönce, bulmuş sonradan tîzi.

Kelâm ettikçe Şemsüddîn-i Sîvasîyi, zannettik,
Erişmiş Ba'sü ba'd-el-mevte Şemsüddîn-i Tebrîzî!

Gelirken akla bir nutkunda islâmın Ömer devri,
Öbür nutkunda derhâtır kılardık devr-i Cengîzi!

Ajansın, radyonun tekrâr al-et-tekrârı, neşretti,
Demirden leblebî-âsâ kelâm-ı ibret-âmîzi.

Demirden leblebî, zâhirdir ammâ saçma şeklinde,
Elinden bir kazâ çıksın, yok istînâf ü temyizi!

Husûmet gösterip ihkak-ı kakketmek husûsunda,
Vatandaşlar, sakın artırmasın dâhilde ta'cîzi:

Hükûmet, zâmin-i yektâsıdır hakkın da, halkın da;
Haleldâr olmasın lâkin huzûr-ı fitne-engîzi!

Hemân erkân-ı devlet dâim olsun hâb-ı gaflette;
Ozan, zabteyle üç dört ay kadar feryâd-ı şebhîzi...

Akıllı Ozan

— Boşanma davalarında kazandıkça âdeta kendi kendime acıyorum !

• BRAVO! •

Eski sporculardan biri, mazi olmuş günlerinden bahsediyordu:

— Ben futbol oynarken Galatasaray her maçta Feneri yenerdi.

— Ya? Siz Fenerin kalecisi miydiniz?

ARA SEÇİMLERİNDE:

— Uğurlar ola, kurbana mı gidiyorsunuz?
— Evet, rey vermeğe !

Bizim Hacılar

Gazeteciden milletevkili, bakan, şehir meclisi üyesi, tüccar, avukat, doktor şu veya bu olur da hacı olmaz mı?.

Hikmet Feridun Es, Sinan Korle ve Murat Sertoğlu adlarındaki meslekdaşlarımız da:

— Artık haç birleze farz oldu, deyip Kâbenin yolunu tuttular.

Hoca Saitle, Zeyyad Ebuzziya alınmasınlar ama, üçünün de imanları kavi, dinleri bütünmüş.

Mübarek ellerini pus edip hayır dualarını almak üzere Yeşilköy hava meydanına gittim. Bizim hacı beyler acaba hangi canipteler diye sağa sola bakınırken bir de ne göreyim, Foto Cemalle, ayağı şalvarlı, başı arakıyeli, eli tesbihli, karagözvari sakallı bir adam âdeta mücadele halinde. Ne var, ne oluyor diye yanlarına sokuldum, baktım ki, Cemalle çekişen adam, bizim Hikmet Feridun Es'in ta kendisi değil mi?.. Cemal fotografa el attıkça hazret feryadı basıyor:

— Vallahilâzim olmaz, billâhilkerim olmaz. Tasvirimi çekmek günahı kebairdir, esteuzübillâh kâfir olurum.

Cemal yalvarıyor, yakarıyor:

— Numarayı bırak Feridun, diyor, az evvel Sinanınkini aldım.

Foto muhabirinin bütün yalvarıp yakarmaları beyhude, haç yolcusu «Nuh diyor, peygamber» demiyor. Hikmet Feridunun yanına sokuluyorum:

— Bonjur üstad!

Muhatabımda cevap yok. Ahmet İhsan kolumu çekerek kulağıma fısıldıyor:

— Bırak şu bonjur, bonsuvarı. Efendi hazretleri böyle frenkçe lâflardan anlar mı, doğru dürüst konuşsana...

Olur şey değil doğrusu... Hollywood âşıkı muharririn, kılığı kıyafeti gibi konuşması da değişmişti. Ağdalı bir arapça ile, üstelik tecvit üzere konuşuyordu.

★

Sinan Korlenin hali de görülecek şeydi. Onun da ayağında mest lâstik ve potur, sırtında cami kayyumlarını hatırlatan bir lâta, başında siyah bir takke vardı. Duğlasvari bıyıklarını, sünnet-i şerif üzere kestirmiş, uzunca bir sakal koyuvermişti. Faruk Fenik, Sinanın göbeğine kadar uzanan sakalına el attıkça mâni oluyor:

— Yapma Faruk, beni cascavlak bırakıp, elâleme rezil rüsva mı edeceksin.. diyordu. Meğer, Sinan Korlenin bu göbeğine kadar uzanan sakalı takma imiş ve bir rivayete göre de, Nazmi Acardan ariyet olarak almış.

Sinanın elinde bir Mızraklı İlmihal vardı. Hem kendisini uğurlamaya gelenlerle konuşuyor, hem de Mızraklı İlmihale göz atıyordu. Bir aralık Sadun Galip:

— Sinan, dedi, söyle bakalım; islâmın şartı kaç?..

— ?...

— Ulan ne duruyorsun, cevap versene?..

— Ne bileyim ben Sadun ağabey. Bu bizim gazete mi ki şartı şurtu olsun...

Korle'ye bu defa ben sordum:

— Avdette gazeteciliğe devam edecek misiniz?.

— Pek niyetim yok. Ya evkafa intisap edeceğim, yahut S haflar çarşısında bir dükkân çıp hacı yağı ticareti yapac ğım.

★

Hacıları uçuracak tayya

Köylerde

Kız — Hani bana yüksek bir hayat yaşatacaktın?
Bay — Yalan mı? Senin için altı katlı bir apartıman tavan arasını kiraladım!

— Durup dururken 150 ilkmektep hocasını yerlerinden ediyorlarmış...
— Zavallıları yüzellilik mi zannetmişler acaba.!

— *Bakan yok mu?*
— *Tepeden bakacak olduktan sonra olmasın daha iyi!*

kalkmak üzereydi. Fakat bizim hacı beylerden Murat Sertoğlu henüz ortalarda yoktu. Birkaç dakika sonra birde baktık ki, Sertoğlu, İmam Saidin yedeğindeki bir hecin devesine kurulmuş, salına salına meydana doğru geliyor. Sait Kesler, hem deveyi haydayor, hem de ağır aksak okuyor:

Şol cennetin ırmakları

giden kurbanlar !

Akar Allah deyu, deyu...

Murat Sertoğlunun kıyafeti büsbütün başka. Mübarek sanki otopsi için henüz mezardan çıkarılmış bir ceset... Vücudünün mahrem yerlerini ancak örtebilen beyaz bir bez olmasa, müstehcen kıyafetten savcılık yakasına yapışacak. Murat Sertoğlunun merhum Gandiyi hatırlatan bu hali, meydanda bulunan kadınları heyecanlandırdı, küçük çocuklar umacı sanıp ağlamaya başladılar. Hecin devesi, uçağın bulunduğu yere gelmişti. Sait Kesler, Ulunay'a omuz verdi. Murat Sertoğlu evvelâ Ulunayın, sonra Saidin omuzlarına basarak yere indi ve çıplak ayaklarını sürüye sürüye uçaktan içeriye girdi. Hacıları götüren tayyarenin pervaneleri dönerken İmam Sait:

Şol cennetin ırmakları
Akar Allah deyu, deyu

Diye mırıldanıyor, Ulunay da «düm tek, tekâ» diye usul tutuyordu.

Ferdi Öner

Hacı Muharrirler

Bizim gazeteci arkadaşlar, ikinci dünya harbinden sonra galiba leyleği havada gördüler. Eski Hariciye Vekili Rüştü Aras gibi kâh burada, kâh kapı arkasında dolaşıp duruyorlar. Biri Afrikada soluğu alıyor, öteki Amerikada. Biri yamyamlardan selâm getiriyor, öteki Amerikan dilberlerinden.

Bu sefer de Veyselkarani hazretleri gibi çöllere düşmüşler: «Vatan» refikımızın sevimli muharriri Sinan Korle ile «Hürriyet» biraderimizin pehlivan yapılı yazarı Hikmet Feridun Es, şimdi Hicaz yollarında. Mekkeye, Medineye gidip Arafata çıkacaklar, oralarda görüp işittiklerini yazacaklar, çizeceklermiş.

Tabiî, bu hayırlı vesileyle de hacı olacaklardır. Bundan sonra imzalarının başlarında «elhaç» kelimesini görürsek şaşmaz, kendilerine hacı süsü veriyorlar diye yakalarına yapışmayız.. Hattâ Babıâli caddesinde tesadüf ettik mi, hemen yerden kandilliyi çakar:

— Vay hacı Hikmet Feridun Es Hazretleri!

Diye iltifatlarda bile bulunuruz.

Tabii artık Ahmet Emin Yalmanla, Sedat Simavi de ihmal etmezler, bu hacı payeli muharrirlerine birer yeşil kalem hediye ederler, çocukların masalarını yeşile boyatırlar.

Yalnız bir korkumuz var: Malûm a, Kâbeye gidecek, hacı olacak kimselerin bütün borçlarını ödemeleri, borçsuz bulunmaları şarttır. Fakat, şu kâfir bizim meslekle borçsuzluğu telif etmek, yan yana getirmek hiç mümkün mü? İster misiniz, bu zavallı arkadaşlarımız orada çarpılsınlar da, buraya yecüc, mecüc gibi gelsinler!

KAPI KULU

— *Niçin böyle soyundun?..*
— *Et yüzü görmüyoruz diyen dostlarıma bayram ikramı olsun diye !*

Hikâye

Şiir

Yazan:
Vir gül

Orhan'ı severim, iyi çocuktur. Fakat biraz aptaldır. O da başka mesele. Yalnız, tanıyanların çoğunun onu sevmesi de bundandır. Belki benim sevmem de ondan. Lâkin, şu Şadan denen fettan nedense Orhanın aptallığını bir türlü sevemedi. «Kadınlar erkeğin aptalını severler» sözü doğru değilmiş demek.

Orhanı en son gördüğüm gün durgun bir hali vardı.

— «Nen var? Pek düşüncelisin,» diye sordum.

— «Sorma, Nuriciğim,» dedi. «Başım derdde.»

— «Ne o? Yine aşk meselesi mi?»

Tam üstüne basmıştım.

Orhan içini çekerek: «Evet,» dedi. «Aşk... Hem de ne aşk!»

— «Kim?» diye sordum.

— «Şadan,» dedi. «Tanırsın.»

Tanımaz olur muyum! Orhanı görür görmez aklıma Şadan gelmişti. Şadanı düşünür düşünmez de ne güzel bir kız olduğu gözümün önünde canlanmıştı. Çok güzel ve çok iyi bir kızdı. Orhanın, bütün sersemliğine rağmen bunu nasıl görüp anladığına hayret etmemek kabil değildi.

— «Tanırım,» dedim. «İyi kızdır.»

Güzelliğinden bahsetmedim. Neme lâzım! Belki kıskanırdı.

— «İyidir,» dedi. «Pırlanta gibidir. Bulunmaz incidir. Paha biçilmez bir elmastır... Altın gibi tertemizdir...»

Orhanın yine kuyumculuk merakı tutmuştu.

— «E,» dedim. «Ne safhadasınız?»

— «Hep ayni safhada,» diye cevap verdi. «Üç ben ettim, üç kere de o etti.»

— «Ne ettiniz?»

— «Ben teklif ettim, o reddetti.»

— «Evlenme mi?»

Orhan, gözlerini kapayarak başını salladı. Sonra: «Fakat ben yine cesaretimi kaybetmedim,» dedi. «Bir teşebbüs daha yapacağım. Hem bu sefer şiirle.

Elini cebine sokup iki kâğıt çıkardı. Benim şaşkın şaşkın baktığımı görmüş olacak ki, hayretime güler gibi alaylı alaylı gülümsiyerek: «Şiir yılanı deliğinden çıkaran sihirli bir sestir,» dedi. «Dün gece sabaha kadar uyumadım, yazdım, bozdum, nihayet iki şiirde karar kıldım. Şimdi mesele bunlardan birini tercih etmekte. Dur, bakalım, sen ne diyeceksin. Biri şu:

«Şadan, Şadan, Şadan yavrum,
«Senin için ölüyorum.
«Teklifime evet de de,
«Mesut olalım seninle.»

Orhan durup yüzüme baktı:

— «Nasıl?»

— «Güzel. Öteki?»

— «Öteki daha veciz:

«Kalbim senindir,
«Hayatım senin.
«Gel seninle olalım,
«Güveyle gelin!»

Dayanamadım. Bir kahkaha attım.

Orhan sevinmişti :

— «Mükemmel! Demek en çok bu hoşuna gitti?»

— «Evet,» dedim. «Harikulâde! Kız bunu okuyunca...»

Orhan heyecandan yerinde duramıyordu :

— «...derhal kabul eder, değil mi?»

— «Eder!» diye cevap verdim.

— Bu yeni gemi nereye gidecek acaba?
— Akıntı nereye atarsa oraya!

Sesimde alaylı bir eda hissetmiş olacak ki, Orhanın gözlerinde bir bulut dolaştı.

— «Yani...» diye kekeledi. «Sen zannetmiyor musun...»

Sonra, âşıklara mahsus olan o hiddetli ve coşkun halle boşandı:

— «Şadan hassas bir kızdır. Sen onun bana karşı biraz sert davrandığına bakma. Mahsus yapıyor. Zaten kadınlar öyle yapmasalar biz erkekler şımarırız. Şadan bana karşı alâkasız değil. Üç kere evlenme teklif ettim, üçünü de reddetti. Neden? Çünkü beni denemek istiyor da ondan. Hak oyunu üçtür, deyip kararımdan dönecek miyim, dönmiyecek miyim? Dönmiyeceğim... Vallahi, billâhi dönmiyeceğim... Dönersem kahpeyim aşk yoluna gitmekten...»

...diyerek gitti.

★

Orhanın bu sözleri beni korkutmuştu.

«Neden?» diyeceksiniz.

Anlatayım neden:

Dediğim gibi, Şadan çok güzel bir kızdı... Ve benim onda gönlüm vardı. Yalnız, Orhanın ona abayı yakmış olması ve etrafında pervane gibi dönmesi hoşuma gidiyordu. Şadan, Orhanın aptallığı kadar benim kurnazlığımı da biliyordu. Kendisini beğendiğimin farkındaydı ve bana lâyık olmadığını da halleriyle anlatmıştı. Bugün hadi desem benimle evlenmeye hazırdı. Nasıl olsa bir gün hadi diyeceğimi biliyor ve onun için Orhana mütemadiyen hayır diyordu.

Fakat kadın kısmı bu. Belli olmazdı ki. Ya Orhanın şiirleri baskın çıkar da kızı kandırırsa...

Orhan postanenin yolunu tutmuştu. Ben de arkasından gittim. O, bir zarf aldı, içine şiirleri koyup kapadı, üzerini yazmaya başladı. Ben de telgraf gişesine yaslanıp veciz bir «şiir» yazdım:

«Ne dersin?»

Ertesi gün Şadandan telgrafla cevap geldi:

«Peki!»

Sonradan öğrendim: Şadanla evlendiğimiz gün Orhan üçüncü bir şiirin müsveddesini yapmış, temize çekiyormuş!

Çömezin Röportajları:

169

Kurbanları Ne?

Çizen: RAMİZ

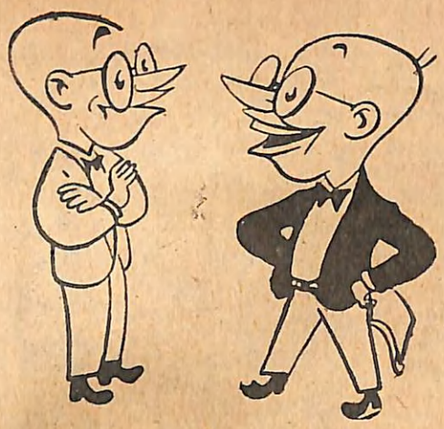

— İç İşleri Bakanının kurbanı ne?
— Lûtfi Kırdar!

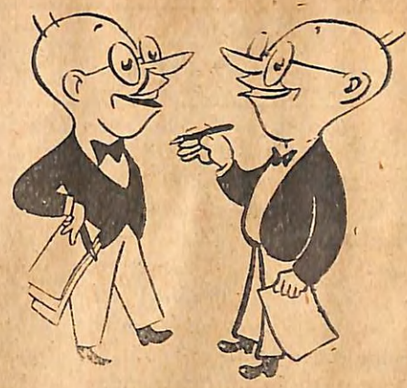

— Denizyollarının kurbanı nedir?
— Yeni vapurlara verilen milyonlar!

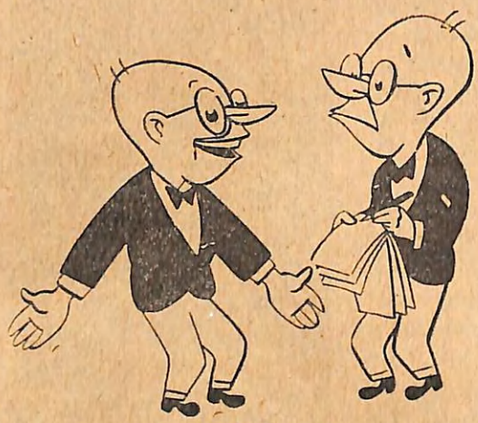

— Demokrat Partinin kurbanı ne?
— Eski seçim kanunu!

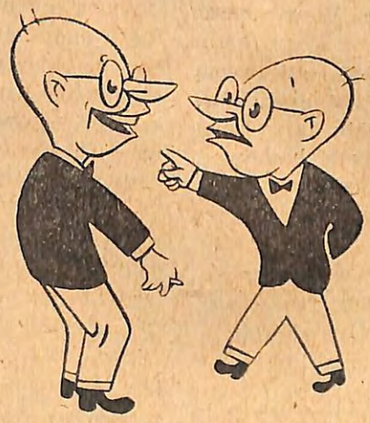

— Karaborsacıların kurbanı nedir?
— Halk!

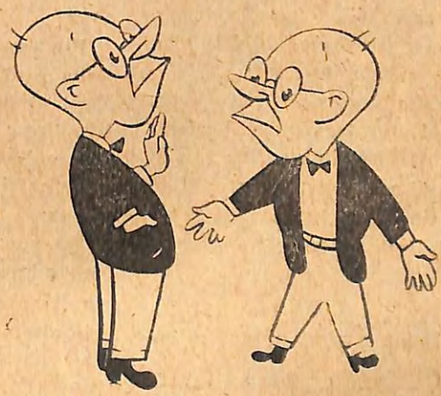

— Milli Eğitim Bakanının kurbanı?
— Bir kaç lise ile yüz elli ilk okul öğretmeni!

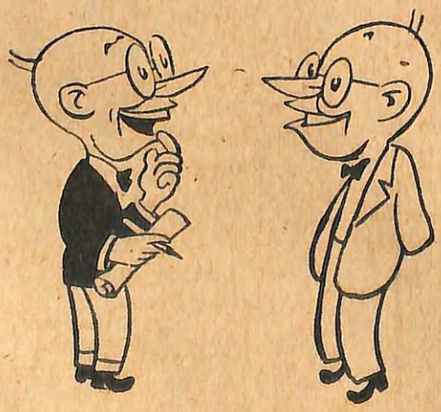

— İstanbul Belediyesinin kurbanı nedir?
— Sergi için sarfedilen paralar!

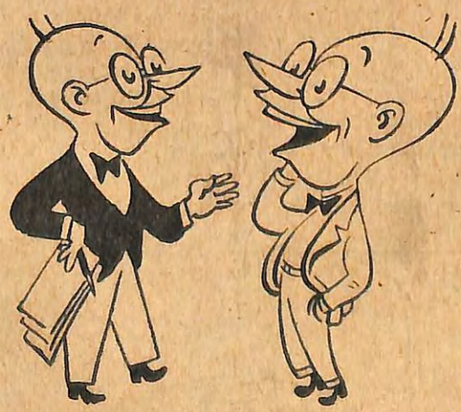

— Halk Partisinin kurbanı nedir?
— Halk Partisi!

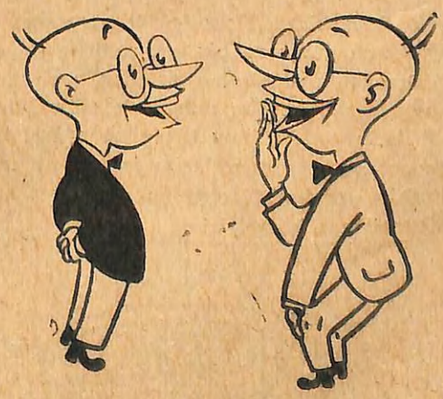

— Halkın kurbanı nedir?
— Refah ümidi!

Süz.. Geç!

TURİSTLERE TAVSİYE

«Le Mond» gazetesi, bir yazısını Nuhun gemisini araştıran heyete tahsis etmiş. Bu arada diyor ki: «Bu araştırmalar bir işe yarayabilir, Türkiyeyi mühim miktarda turistin ziyaret etmesine yol açabilir.»

Yalnız, Le Mond gazetesinden rica ederiz, Türkiyeye gelecek turistlere şu tavsiyede de bulunmayı ihmal etmesin: «Otel azlığı, hattâ yokluğu dolayısile Türkiyeye çadır ve yataklarınızı da götürmeyi unutmayınız!»

AKIL EDEMEDİK Kİ..

Ankarada Salhane civarındaki bir mahallede gecekondu şeklinde yapılmış olan dükkânların yıkılması kararlaştırılmış, bunu duyan esnaf, çatılarına C. H. Partisinin altı oklu bayrağını çekmek suretiyle dükkânlarını yıktırmaktan kurtarmışlar.

Keşke bu yerinde hareket, İstanbullular tarafından keşfedilseydi de, istimlâk edilen ve şimdi yeşil saha olan yerlerdeki evlere de altı oklu bayrağı çekselerdi. Belki ev buhranı önlenmiş olurdu!

AJANS

Bilmem dikkat ediyor musunuz? Anadolu Ajansı, iki eli kanda olsa bültenlerinden bir haberi eksik etmiyor: Filânca Bakan falanca yere gitti.

Alâ, hoş. Bakanlarımızın daimî bir hareket halinde olduklarını anlıyor, seviniyoruz. Nerde hareket, orda bereket.

Fakat, Bakanlardan başka seyahate çıkan memleket ileri gelenleri yok mu? Neden D.P. veya M.P. Başkanlarının seyahatinden bahsedilmiyor?

Doğru, doğru. Maaş, aidat, tahsisat meselesi. Malûm a, tavuk bile su içtikten sonra göğe bakarmış !

VE MİNEL

Hani böylesi ne duyulmuş, ne işitilmiş şeydir. İngiltere Amerikaya karınca ihraç ediyormuş.

Bir yaşıma değil, elli yaşıma daha girdiğimi söyliyebilirim. Düşününüz: Eloğlu haşerelerini bile ihraç edip para kazanıyor, biz mallarımızı, yiyecek maddelerimizi satacak adam bulamıyoruz:

Şu muasır medeniyet seviyesine çıkmak için ne yapsak acaba? Yeşil saha ve merdivenle bu işin olmıyacağı anlaşıldı!

Motörlü Vasıtaları Yelkenlendirme Bakanlığından:

Son zamanlarda satın alınan vapurlarda sık sık ârızalar görülmekte, bunların bir çoğu yollarda kalmaktadır. Bu sebeple seyrüsefer aksaklıkları meydana geldiğinden Bakanlığımız, icap eden tedbiri almayı lüzumlu görmüş ve yeni vapurlarımıza yelken takmayı kararlaştırmıştır. Memleketimizde bulunan bilûmum çadırcıların ve yelkencilerin Bakanlığımız muhasebe müdürlüğüne müracaat ederek, yelken şartnamelerini almaları, ve açılacak münakasaya girmeleri rica olunur!

★ ★

Saygılılarla Mücadele Derneğinden:

Son günlerde bir kaç şoförün sabaha karşı korna çalmadan mahalle aralarından geçtiği, halkın yüreğini oynatmadığı esefle müşahede edilmiştir. Bu saygılı şoförlerin cemiyetimiz tüzüğüne aykırı hareketleri devam edecek olursa kendilerini isimlerini neşretmek suretiyle teşhire mecbur olacağımızı tebliğat makamına geçmek üzereilânen bildiririz!

BULANLAR !.

«Arayan mevlâsını da bulur, belâsını da!» derler ama, insan gayret ve temenisi buna kâfi mi? Hiç bir kimse, gönül rızasiyle belâ aramaz. Ölsa olsa suitalih, insanın başını belâya, derde sokar.

Kim iddia edebilir ki; Recep Peker kabinesi, 7 Eylûl kararlarını, bu kötü neticeyi elde etmek için aldı da, istifaya mecbur oldu, kendi başını yedi, pahalılık yüzünden milleti yiyemiyecek hale getirdi? Elbette ki; hazret ve mesai arkadaşları, mevlâlarını arıyorlardı; fakat olmadı, olamadı, bulamadılar işte...

Meselâ Denizyolları İdaresini ele alalım: O Amerikalılara heyet göndermeleri, cafcaflı beyanat vermeleri, mübayaa edilen gemiler İstanbul limanına geldikçe vapurların bir ağızdan - pardon «bir bacadan» diyecektim! - düdük öttürerek yeni arkadaşlarını selâmlamalarını düşününüz. Neydi o günler... Alâkalılar, babahindileri imrendirecek, kıskandıracak bir heybetle kabarıyorlar:

— Ticaret filomuz, tonajımız..

Diye böbürleniyorlar, küçük dağları yarattıklarına inanıyorlardı. Fakat... Vapurlar, daha ilk seferlerinde falso vermeğe, gittikleri yerlerden dönememelere, yarı yolda kalmalara, kazanları, boruları patlamağa, çatlamağa başlar başlamaz süt dökmüş kediye döndüler. Şimdi kabahatli kabahatli önlerine bakıyorlar, tevil edecek kelime arıyorlar:

— Bu ârızaları tabiî görmek lâzımdır!

da, falan gibi.. Çocuk bile olsak, yepyeni gemilerde böyle ârızalara rastlanmıyacağını bilen bizler, bu lâflara tabiî gülüp geçiyoruz. Ne yapsın zavallılar. Bilerek, istiyerek başlarına bu püsküllü belâları musallat etmediler ya! Sui talih, sui tesadüf.

Şimdi de Ruslar, atom bombasını bulmuşlar. Bakalım sonu neye varacak; belâlarını mı buldular, yoksa mevlâlarını mı?!

Kendi düşen ağlamaz !

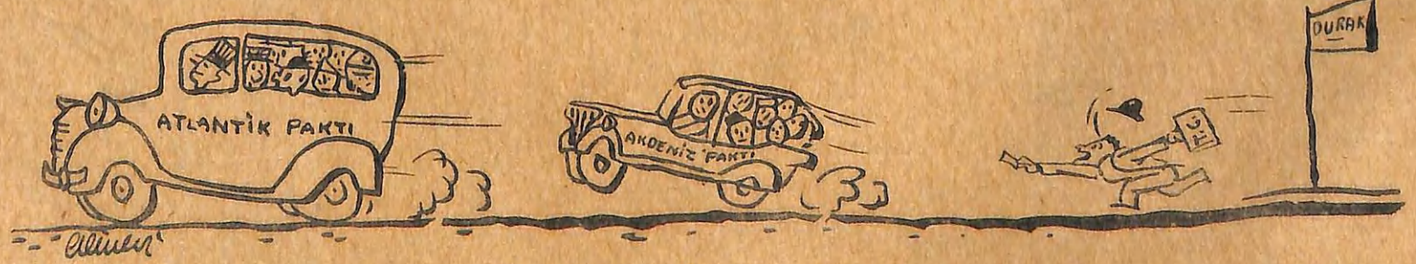

Daima otobüsü kaçıran müşteri.

FIKRALAR

İNAT !

Karı-koca tiyatroya gitmişlerdi. Piyes başlamadan evvel hanım localara bir göz attı. Sonra kocasını dürttü:

— Bak, şu locada Abdülhak Hâmit oturuyor.

Adam karısının kulağına eğildi:

— Sus! kimse duymasın. Abdülhak Hâmit çoktan öldü...

Kadın kızmıştı :

— Sen de ne bilirsin zaten! diye onu azarladı. Görüyorsun işte, orada oturuyor. İnat etmenin mânâsı var mı!

İÇ YÜZÜ

İki ortak yine anlaşamıyorlardı. Biri daktiloyu çıkarmak, öteki çıkarmamak istiyor ve şöyle müdafaa ediyordu:

— Doğru. Bu kızın dış görünüşü çok çirkin, aksi, hırpani falan. Fakat ben gayet iyi biliyorum ki içi gayet iyi, yumuşak, tatlı...

Ortaklardan öteki hal çaresini bulmuş gibi:

— Pek alâ, dedi. O hâlde, içini dışına çıkaralım.

CEHALET

Oğlu :

— Cehalet nedir, baba? diye sordu. Bir şey bilmemek mi?

Baba cevap verdi:

— Hayır. Bilmediğini farkettirmek.

ÜMİT DÜNYASI

Dünyayı pembe gören nadir mahlûklardandır.

Geçen gün dünyayı, insanları, hükûmeti, Halk Partisini tenkit eden bir arkadaşını teselli ediyordu :

— Korkma azizim, zannettiğin gibi, dünya batmak üzere falan değil. Baksana, boyuna çocuk doğuyor.

— Onunla bunun ne alâkası var?

— Tabii var. Demek ki Allah henüz insanlardan ümidini kesmedi...

HAYRET !

Afrika seyahatini anlatıyordu:

— Bir gün yolumu şaşırdım, bir vahşi köyüne düştüm. Yerliler beni yakaladılar, kıskıvrak bağladılar, reisin karşısına çıkardılar. Meğer bunlar yamyammış ve beni yiyeceklermiş.

Reis: «Bana şimdiye kadar görmediğim bir şey gösterirsen hayatını bağışlarım,» dedi. Ben de hemen çakmağımı çıkarıp yaktım. Reis şaşırmıştı:

— Bir sürtüşte yanan çakmağı ilk defa görüyorum. Serbestsin! dedi.

TASA

Uzun zamandır çalışmakta olduğu dükkânda aynaya sık sık bakmaya başlayan kasadaki kızı bir derttir almıştı:

— Eski güzelliğim kalmadı galiba, deyip duruyordu.

Tezgâhtar sordu:

— Neden?

— Müşetriler paranın üstünü saymaya başladılar.

CİNS-İ ZAYIF

Dr. Zekâi, karısı hafif meşrep tanınmış bir arkadaşını muayenehanesinde bulduğu zaman:

— Merhaba! Ne haber? diye sordu:

Adam anlatmaya başladı:

— Sorma, birader. Karımda zafiyet var .

Doktor, arkasını beklemeden sordu:

— Ya? Bu sefer kime karşı?

RADYO

Üsküdar Halk Tramvayları müdürü Zühtü Çubukçu bir kaç arkadaşiyle oturuyordu.

İstanbul radyosunu dinlerlerken biri işin felsefesini yapmak istedi:

— Şu radyo denen şey ne harikulâde bir icat, değil mi?

Zühtü Çubukçu tasdik etti:

— Muhakkak! Bütün o gürültüleri, patırtıları, traşları ufak bir el hareketiyle susturuvermek kabil oluyor.

ALİ - VELİ

Eski Başbakan Hasan Saka, felsefi bir bahis açmıştı.

Biri :

— İnsan karşısındakinin fikrine hürmet etmelidir, diyordu. Mütekâmil insan öyle yapar.

Üstad, başını iki yana sallayarak:

— Hayır, dedi. Dünyada hiç kimse başkasının fikirlerini kabul etmez. Yalnız, başkası tarafından ifade edilen kendi fikirlerini kabul eder.

İSBATI MEYDANDA

Leylâ Neclâya sordu:

— Ahmed'i nasıl bulursun?

— Sersemin biridir.

— Deme! Benimle evlenmek istiyor da onun için sordum.

Neclâ göğsünü kabartarak cevap verdi:

— Haklı değil miymişim?

İNTİKAM

Salamonun kızı iki gözü üç buçuk çeşme babasına geldi:

— Mişon beni dövdü! Suratıma bir tokat attı! diye dert yanmaya başladı.

Salamon damadına kızmıştı:

— O Mişon keratası benim kızına el kaldırmaya cesaret etti ha! Ben ona yosteririm! diyerek kızının suratına bir tokat yapıştırdı ve ilâve etti: «İşte ben da onun karisini böyle döverim!»

AL CEVABI...

Doktor, muayenehaneye eli-yüzü sargılar içinde giren adamı karşısına aldı ve:

— Neniz var? diye sordu. Bir kazâ mı geçirdiniz?

Adam anlatmaya başladı:

— Efendim, bizim hanımla ufak bir münakaşa ediyordum. Birdenbire kapıyı açıp içeri girdi, bana cevap verdi...

FİKİR İŞİ

— Karınla aranda fikir ayrılığı var mıdır?

— Çok! Fakat kendisinin haberi yok!

MİZAH

Mecmuasının altıncı cildi, büyük bir itina ile hazırlanmıştır.

Sevdiklerinize zarif, mükemmel bir hediye, ancak bu ciltler olabilir. Fiyatı 750 kuruştur.

Ayrıca, abonelerimiz ve daimî okuyucularımız için de MİZAH'ın 6 ncı cilt kapakları hazırlanmıştır. Bunlar da 3 lira fiatla idarehanemizden temin edilebilir.

HER NEVİ
STİL MOBİLYA
DEKORASYON
BEYOĞLU

Sayı: 169

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

BAYRAMDA :

Erkek — Bütün bunlar sana kurban olsun!